

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001 Julkaistu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2001 N:o 1134—1143

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1134	Laki sosiaalihuoltolain muuttamisesta	3225
1135	Laki maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta	3227
1136	Tasavallan presidentin asetus Suomen Tasavallan hallituksen ja Etelä-Afrikan Tasavallan hallituksen välillä kehitysyhteistyön yleisistä ehdoista ja menettelytavoista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	3233
1137	Valtioneuvoston asetus Kansaneläkelaitoksesta	3234
1138	Valtioneuvoston asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	3235
1139	Valtioneuvoston asetus eläkkeensaajien asumistukiasetuksen muuttamisesta	3236
1140	Valtioneuvoston asetus rintamasotilaseläkeasetuksen muuttamisesta	3237
1141	Valtioneuvoston asetus ulkomaille maksettavasta rintamalisästä annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	3238
1142	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta maatalouden ympäristötuen koulutusmäärärahojen jakamisen täydentämisestä vuonna 2001	3239
1143	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta toimenpiteistä kasvintuhoojien leviämisen estämiseksi ja hävittämiseksi annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 21 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	3240

N:o 1134

Laki

sosiaalihuoltolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä syyskuuta 1982 annetun sosiaalihuoltolain (710/1982) 27 b §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1109/1997, sekä
lisätään 27 c §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1365/1992, uusi 2 momentti seuraavasti:

27 b §

Omaishoidon tuesta kunnan kanssa sopimuksen tehneellä henkilöllä on oikeus pitää vapaata vähintään kaksi vuorokautta sellaista kalenterikuukautta kohti, jonka aikana hän on yhtäjaksoisesti tai vähäisin keskeytyksin sidottu hoitoon ympärivuorokautisesti tai jatkuvasti päivittäin. Sidonnaisuus katsotaan ympärivuorokautiseksi siitä huolimatta, että hoidettava viettää säännöllisesti vähäisen osan vuorokaudesta käyttäen kotinsa ulkopuolella järjestettyjä sosiaali- tai terveystalouksia taikka saaden kuntoutusta tai opetusta.

Lakisääteisen vapaan pitäminen ei vähennä hoitopalkkion määrää. Kunnan on huolehdittava hoidettavan hoidon tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä hoitajan lakisääteisen vapaan ajaksi.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin omaishoidon tuesta laadittavasta sopimuksesta, hoitopalkkion suuruudesta ja perusteista, hoitopalkkioiden indeksisidonnaisuudesta, annettavasta vapaasta sekä hoito- ja palvelusuunnitelmassa tarkoitetuista muista palveluista samoin kuin muista hoitajan, hoidettavan ja kunnan kannalta tarpeellisista seikoista.

HE 153/2001
StVM 26/2001
EV 128/2001

27 c §

Omaishoidon tuesta hoitajan kanssa sopimuksen tehneen kunnan on otettava tapaturmavakuutuslain (608/1948) 57 §:n 1 momentin mukainen vakuutus hoitajalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Kunnan on viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan omaishoitoa koskevan sopimuksen tarkistamiseksi vastaamaan tämän lain 27 b §:ää siten, että säännöksen mukainen oikeus voidaan toteuttaa viimeistään 1 päivästä toukokuuta 2002.

Jos hoitajalla on tämän lain voimaan tullessa voimassa olevan sopimuksen mukaan laajempi oikeus vapaaseen kuin tässä laissa säädetään, hoitajan oikeus vapaaseen määräytyy sopimuksen mukaan.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

N:o 1135

L a k i**maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 1 §:n 1 momentti, 4 §:n 2 momentti, 5 ja 7 §, 16 §:n 2 momentti, 25 §, 26 §:n 1 momentin 1 kohta, 27 §, 28 §:n 2 momentti, 30 §:n 1 momentti ja 36 §:n 1 kohta sekä *lisätään* lakiin uusi 7 a—7 h §, 24 §:ään uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 27 a—27 c ja 30 a § seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Tämän lain tarkoituksena on turvata maatalousyrittäjälle oikeus pitää vuosilomaa sekä saada sijaisapua siksi ajaksi, jona hän on 5 §:ssä säädettyin tavoin sijaisavun tarpeessa. Lisäksi lain tarkoituksena on edistää maatalousyrittäjän mahdollisuutta käyttää maksulista lomittaja-apua.

4 §

Vuosilomaan oikeutettu maatalousyrittäjä

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta vuosilomaan:

1) sen kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa hänen velvollisuutensa ottaa 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu vakuutus alkaa, lukuun ottamatta sitä vuosilomaoikeutta, jota saman maatalousyrittäjän maatalousyrittäjät eivät ole käyttäneet kyseisen kalenterivuoden aikana;

2) sinä aikana, jolloin hän saa täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruista kuntoutustukea; eikä

3) sen kalenterivuoden jälkeen, jonka aikana hän on täyttänyt 65 vuotta.

5 §

Sijaisapuun oikeutettu maatalousyrittäjä

Sijaisapuun on oikeutettu maatalousyrittäjä, joka sijaisavun tarpeen alkaessa on merkittäväällä työpanoksellaan huolehtinut ja vas-

tannut maatalousyrityksen hoitoon säännöllisesti kuuluvista tehtävistä ja jolla ei 7 tai 7 a—7 f §:ssä tarkoitettujen tilapäisen syyn vuoksi ole mahdollisuutta huolehtia maatalousyrityksen hoitoon kuuluvista välttämättömistä tehtävistään ilman sijaisapua. Sijaisavun tarvetta arvioitaessa otetaan huomioon maatalousyrityksen olosuhteet kokonaisuudessaan sekä mahdollisuudet huolehtia edellä mainituista tehtävistä yrityksen sisäisin järjestelyin.

7 §

Sijaisapu työkyvyttömyyden perusteella

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua sairaudesta tai tapaturmasta aiheutuneen työkyvyttömyyden perusteella:

1) ilman lääkärintodistusta enintään seitsemäksi päiväksi; sekä

2) lääkärintodistuksen perusteella enintään siksi ajaksi, jonka todistuksella osoitettu työkyvyttömyys kestää.

Maatalousyrittäjällä on lääkärintodistuksella osoitetun yhtäjaksoisen tai vähäisin keskeytyksin jatkuneen työkyvyttömyyden perusteella oikeus saada sijaisapua enintään 300 päivän ajaksi, paitsi jos hän on sanotun ajan kuluessa pannut vireille työkyvyttömyyseläkettä koskevan hakemuksen tai jos on ilmeistä, että sijaisavun tarve päättyy ennen kuin sijaisapu on jatkunut 365 päivää.

Maatalousyrittäjän oikeus sijaisapuun päättyy, kun hän saa tiedon eläkelaitoksen päätöksestä, jolla hänelle on myönnetty työkyvyttömyyseläke toistaiseksi.

Kun työkyvyttömyyseläke myönnetään kuntoutustukena, maatalousyrittäjällä on oikeus sijaisapuun, jos on todennäköistä, että hän kykenee myöhemmin jatkamaan työskentelyään maatalousyrittäjänä niissä tehtävissä, joita varten sijaisapua on viimeksi annettu. Eläkelaitos antaa paikallisyksikölle sijaisavun antamista koskevan päätöksen tekoa varten lausunnon siitä, onko todennäköistä, että maatalousyrittäjä kykenee myöhemmin jatkamaan työskentelyään edellä tarkoitettuina tavoin. Lausunto sitoo paikallisyksikköä sen päättäessä maatalousyrittäjän oikeudesta si-

jaisapuun. Maatalousyrittäjän oikeus sijaisapuun tässä momentissa tarkoitettussa tapauksessa jatkuu enintään siihen asti, kun kuntoutustukea maksetaan.

Maatalousyrittäjällä, jonka työkyvyttömyyseläkettä koskeva hakemus on hylätty, on oikeus saada sijaisapua 28 §:n 2 momentissa säädettyä maksua vastaan, kunnes hänen oikeutensa työkyvyttömyyseläkkeeseen on ratkaistu lainvoimaisella tuomiolla.

Maatalousyrittäjien eläkelaitos voi toimittaa työkyvyttömyyseläkeasiassa antamansa päätöksen tiedoksi 10 §:ssä tarkoitettulle paikallisyksikölle silloin, kun eläkehakemuksen käsittelyn yhteydessä ilmenee, että maatalousyrittäjä on työkyvyttömyytensä perusteella saanut sijaisapua.

7 a §

Sijaisapu kuntoutusta sekä työkykyä ylläpitävää toimintaa varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) kuntoutuksen vuoksi enintään siksi ajaksi, jonka lääkärin määräykseen tai lakiin perustuva kuntoutus kestää, jollei 7 §:n 4 momentista muuta johdu; sekä

2) osallistuakseen työterveyshuollon suunnittelemaan työkykyä ylläpitävään toimintaan enintään siksi ajaksi, jonka suunnitelman mukainen toiminta kestää.

7 b §

Sijaisapu sairaan lapsen hoitamista varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) alle 10-vuotiaan lapsen sairastumisen johdosta enintään seitsemäksi päiväksi; sekä

2) alle 16-vuotiaan sairaan lapsen erikoissairaanhoidon (1062/1989) tarkoitettua sairaanhoidon toimintayksikössä tapahtuvan hoidon tai lakiin perustuvan kuntoutuksen vuoksi enintään ajaksi, jolta maatalousyrittäjälle suoritetaan sairausvakuutuslain (364/1963) mukaista erityishoitorahaa.

7 c §

Sijaisapu raskautta ja synnytystä, isyyslomaa sekä ottolapsen hoitoa varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) raskautta ja synnytystä varten enintään siksi ajaksi, jolta hänellä on oikeus sairausvakuutuslain mukaiseen äitiys- tai vanhempainrahaan;

2) isyyslomaa varten enintään siksi ajaksi, jolta hänellä on oikeus sairausvakuutuslain mukaiseen isyysrahaan; sekä

3) ottolapsen hoitoa varten alle kuusivuotiaan lapsen hoitoon otosta alkaen enintään siksi ajaksi, jolta hänelle maksetaan sairausvakuutuslain mukaista vanhempainrahaa.

7 d §

Sijaisapu alle kolmevuotiaan lapsen hoitoa varten

Vuosilomaan oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua alle kolmevuotiaan lapsensa kotona tapahtuvaa hoitamista varten sairausvakuutuslain mukaisen vanhempainrahakauden päätyttyä enintään 100 päivää vuodessa lasta ja hänen molempia vanhempiaan kohti. Tässä pykälässä säädetty sijaisavun enimmäismäärä voidaan jakaa vanhempien kesken heidän haluamallaan tavalla.

7 e §

Sijaisapu aikuiskoulutusta varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua aikuiskoulutukseen osallistumista varten enintään 15 päivän ajaksi kalenterivuodessa.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjien opintorahasta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (408/1997) tarkoitettuun maatalousyrittäjien opintorahaan tai aikuiskoulutustuesta annetussa laissa (1276/2000) tarkoitettuun aikuiskoulutustukeen oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua aikuiskoulutukseen osallistumista varten enintään niin kauan kuin edellä tarkoitettulla tavalla tuettu koulutus kestää.

7 f §

Sijaisapu muilla perusteilla

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) varusmiespalveluksen tai siviilipalveluksen suorittamista varten enintään asevelvollisuuslaissa (452/1950) tai siviilipalveluslaissa (1723/1991) säädetyksi ajaksi;

2) kertausharjoitusten tai niitä korvaavan palveluksen suorittamista varten enintään palveluksen osoitetun keston ajaksi;

3) lähiomaisensa kuoleman sekä lähiomaisensa hautajaisten vuoksi yhden päivän ajaksi;

4) tuottajajärjestön valtakunnallisen tai kansainvälisen luottamuselimen kokoukseen osallistumista varten enintään kokouksen ja siihen liittyvien matkojen ajaksi; sekä

5) muun edellä tässä luvussa mainittuihin syihin rinnastettavan tilapäisen syyn vuoksi enintään siksi ajaksi, jonka luotettavasti osoitettu sijaisavun tarve kestää.

7 g §

Sijaisavun saajana 65 vuotta täyttänyt maatalousyrittäjä

Sen estämättä, mitä edellä tässä laissa säädetään, 65 vuotta täyttäneellä maatalousyrittäjällä on oikeus sijaisapuun vain, jos sijaisavun tarve on alkanut ennen sanotun iän täyttämistä. Tällöin sijaisapua on oikeus saada sanotun iän täyttämistä seuraavan kuuden kuukauden aikana enintään 60 päivän ajaksi.

7 h §

Sijaisapu yritystoiminnan järjestelyjä varten

Sen estämättä, mitä muualla tässä laissa säädetään, sijaisapua annetaan yritystoiminnan jatkamisen tai siitä luopumisen vaatimia järjestelyjä varten silloin, kun sijaisapuun oikeutetulle maatalousyrittäjälle on myönnetty työkyvyttömyyseläke toistaiseksi tai kun sijaisavun tarve johtuu sijaisapuun oikeutetun maatalousyrittäjän kuolemasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa sijaisapua annetaan työkyvyttömyyselä-

kettä koskevan päätöksen tiedoksisaantipäivää tai kuolinpäivää seuraavien kuuden kuukauden aikana enintään 60 päivän ajaksi.

16 §

Lomitustehtävien laajuus sekä maksullinen lomittaja-apu

Vuosilomaan oikeutetun maatalousyrittäjän pyynnöstä paikallisyksikkö voi osoittaa palveluksessaan olevan vakituisesti lomitustyötä tekevän tai 15 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun maatalouslomittajan työskentelemään muissakin kuin tässä laissa tarkoitetuissa tehtävissä 28 §:n 1 momentissa säädettyä maksua vastaan enintään 120 tuntia kalenterivuodessa vuosilomaan oikeutettua maatalousyrittäjää kohden, jollei se vaaranna 14 §:ssä tarkoitettujen palvelujen järjestämistä.

24 §

Maatalousyrittäjän velvollisuus järjestää itse lomituksensa

Edellä 1 momentissa tarkoitettu maatalousyrittäjä voi järjestää itselleen myös 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua palvelua vastaavaa maksullista lomittaja-apua.

25 §

Itse hankitut lomittajat

Maatalousyrittäjän itse hankkimana lomittajana voi toimia lomituspalveluja tuottavan yrityksen tai yhteisön palveluksessa oleva henkilö tai itsenäinen ammatinharjoittaja. Vuosiloma- ja sijaisapulomitusta varten maatalousyrittäjä voi myös ottaa lomittajan työ-sopimussuhteeseen, ei kuitenkaan henkilöä, joka vuosilomaan oikeutettuna työskentelee hänen kanssaan samalla tilalla.

26 §

Korvaus itse järjestetystä lomituksesta

Maatalousyrittäjällä on oikeus hakemuk-

sesta saada korvausta itse järjestämästään lomituksesta aiheutuneisiin kustannuksiin edellyttäen, että hän on lomituksen ajaksi irrottautunut 8 §:ssä tarkoitetusta tehtäväosuudestaan. Korvauksen määrä 8 §:ssä tarkoitettua lomitustuntia kohti on:

1) kuukausipalkkaisen lomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukainen ylin peruspalkka kerrottuna luvulla 2,1, jos lomittaja on lomituspalveluja tuottavan yrityksen tai yhteisön palveluksessa taikka toimii itsenäisenä ammatinharjoittajana; sekä

27 §

Sijaisavusta perittävät maksut

Sijaisavusta peritään palvelun saajalta tuntimaksu, joka ei saa ylittää palvelun tuottamisesta aiheutuneita kustannuksia. Tuntimaksu on yksi euro lomitustunnilta lisättyä määrällä, joka saadaan jakamalla sijaisavun saajan maatalousyrittäjien eläkelain mukainen työtulo 5 000:lla, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä. Maksu määrätään sen työtulon mukaan, joka sijaisavun saajalla oli voimassa sijaisavun alkamisvuoden ensimmäisenä päivänä. Jollei tällaista työtuloa ole, maksu määrätään sijaisavun saajan viimeksi voimassa olleen indeksillä korotetun työtulon mukaan. Jos sijaisavun saajalla ei ole ollut maatalousyrittäjien eläkelain mukaista vakuutusta, maksun perusteena on soveltuvin osin mainitussa laissa säädettyjä perusteita noudattaen arvioitu alkavan yrittäjän vuotuinen työtulo.

27 a §

Korotettu sijaisapumaksu

Sijaisavusta peritään 27 §:n mukainen maksu 50 prosentilla korotettuna:

1) kun sijaisavun saaja on sijaisavun alkaessa oikeutettu palkkaetuuksiin työ- tai virkasuhteen perusteella tai kun hänellä on voimassa yrittäjien eläkelaisissa (468/1969) tarkoitettu vakuutus; sekä

2) kun sijaisapua annetaan 7 d §:n tai 7 e §:n 2 momentin nojalla.

27 b §

Maksullisesta lomittaja-avusta perittävän maksun suuruinen sijaisapumaksu

Sijaisavusta peritään 28 §:n 1 momentin mukaan määräytyvä tuntimaksu siltä osin kuin työkyvyttömyyden perusteella annettava sijaisapu jatkuu yli 90 päivää eikä sijaisavun saajalla ole samalta ajalta oikeutta sairausvakuutuslaissa tarkoitettuun päivärahaan tai siihen rinnastettavaan ensisijaiseen etuuteen taikka kuntoutustukeen.

Sijaisavusta peritään 28 §:n 1 momentin mukaan määräytyvä tuntimaksu myös siinä tapauksessa, että sijaisapua annetaan 7 f §:n 4 kohdan tai 7 h §:n nojalla.

Sijaisavusta peritään 28 §:n 2 momentin mukaan määräytyvä tuntimaksu, kun sijaisapua annetaan 7 §:n 5 momentin perusteella. Jos sijaisavun saajalle myönnetään työkyvyttömyyseläke tai kuntoutustuki mainitussa säännöksessä tarkoitetun päätöksen johdosta, tässä momentissa tarkoitettu maksu alennetaan sijaisavun saajan vaatimuksesta 27 §:n mukaiseksi.

27 c §

Alennettu sijaisapumaksu

Jos sijaisavun perusteena on raskaus ja synnytys, sijaisavusta peritään sairausvakuutuslaissa tarkoitetun äitiysrahakauden ajalta edellä tässä laissa tarkoitettu maksu 50 prosentilla alennettuna.

Sijaisavusta määrättyä maksua voidaan alentaa, jos sijaisavun saajan ja hänen perheensä toimeentuloedellytykset huomioon ottaen siihen on syytä.

28 §

Maksullisesta lomittaja-avusta perittävät maksut

Edellä 16 §:n 3 momentissa tarkoitettua lomittaja-avusta peritään sen käyttäjältä maksu, joka vastaa kuukausipalkkaisen lomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaista ylintä peruspalkkaa kerrottuna luvulla 2,1.

30 §

Viivästyskorko sekä perintä ilman tuomiota tai päätöstä

Jos 27, 27 a—27 c tai 28 §:ssä tarkoitettua maksua taikka 29 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettua korvausta ei ole suoritettu eräpäivänä, saadaan vuotuista viivästyskorkoa periä eräpäivästä lukien korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa säädetyin perustein. Viivästyskoron maksamisen perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksun määräämisen perusteena olevan palvelun saamisesta.

30 a §

Maatalousyrittäjän vastuu maksuista ja korvauksista

Maatalousyrittäjä on vastuussa samassa yrityksessä työskentelevän aviopuolisonsa ja perheyriksen jäsenen sekä kanssaan avioliitonomaisissa olosuhteissa elävän henkilön tämän lain mukaisista maksuista ja korvauksista niin kuin omasta velastaan. Tässä tarkoitettua vastuuta ei kuitenkaan ole sellaisella maatalousyrittäjällä, joka ei harjoita maatalousyrittäjätoimintaa omistus- tai vuokraoikeuden perusteella hallitsemassaan yrityksessä. Jos tämän lain mukaista maataloutta harjoitetaan yhtymänä tai yhteisönä, myös se vastaa tähän toimintaan perustuvista osakkaittensa maksuista ja korvauksista niin kuin omasta velastaan.

7 luku

Kustannukset

36 §

Lomituskustannusten vähennykset

Edellä 35 §:ssä tarkoitettujen kustannusten vähennykseksi luetaan:

1) 27, 27 a—27 c ja 28 §:n nojalla perityt maksut sekä 29 §:n 1 ja 2 momentin nojalla perityt korvaukset;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyihin päätöksiin, jotka koskevat sijaisavun myöntämistä tai siitä perittäviä maksuja, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1136

Tasavallan presidentin asetus**Suomen Tasavallan hallituksen ja Etelä-Afrikan Tasavallan hallituksen välillä kehitysyhteistyön yleisistä ehdoista ja menettelytavoista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty kehitysyhteistyöministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Pretoriassa 13 päivänä marraskuuta 2001 Suomen Tasavallan hallituksen ja Etelä-Afrikan Tasavallan hallituksen välillä kehitysyhteistyön yleisistä ehdoista ja menettelytavoista tehty sopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 28 päivänä syyskuuta 2001 tulee Suomen osalta kansainvälisesti voimaan 13 päivänä joulukuuta 2001 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Sopimuksen määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä joulukuuta 2001.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Kehitysyhteistyöministeri *Satu Hassi*

(Sopimus on nähtävänä ja saatavissa ulkoasiainministeriössä, joka antaa siitä myös tietoja suomeksi ja ruotsiksi)

N:o 1137

Valtioneuvoston asetus**Kansaneläkelaitoksesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään Kansaneläkelaitoksesta 17 päivänä elokuuta 2001 annetun lain (731/2001) 9 §:n 2 momentin ja 25 §:n nojalla:

1 §

Pääjohtajan ja johtajien kelpoisuusvaatimukset

Kansaneläkelaitoksen pääjohtajan ja johtajan kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, sosiaaliturvan tuntemus sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Pääjohtajan ja muiden johtajien kielitaitovaatimuksista on voimassa, mitä valtion virkamiehiltä vaadittavasta kielitaidosta annettussa laissa (149/1922) säädetään. Sen lisäksi vähintään yhdeltä johtajalta vaaditaan täydellinen ruotsin kielen taito.

2 §

Asiakirjojen allekirjoittaminen

Kansaneläkelaitoksen päätös on allekirjoit-

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

tettava. Päätökseen, joka annetaan automaattisessa tietojenkäsittelyssä aikaansaatussa asiakirjana, allekirjoitus voidaan merkitä koneellisesti.

Kansaneläkelaitoksen puolesta annettavat valtakirjat, sitoumukset ja muut niihin verrattavat asiakirjat allekirjoittavat pääjohtaja ja johtaja yhdessä, pääjohtaja tai johtaja hallituksen valtuuttaman toimihenkilön kanssa taikka kaksi hallituksen valtuuttamaa toimihenkilöä yhdessä.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1138

Valtioneuvoston asetus
kansaneläkeasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/1956) 54 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 885/1982, sekä

muutetaan 53 §:n 2 momentin suomenkielinen sanamuoto ja 70 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 53 §:n 2 momentti asetuksessa 1597/1993 ja 70 §:n 2 momentti mainitussa asetuksessa 885/1982, seuraavasti:

53 §

Työkyvyttömyyseläkettä yksilöllisenä varhaiseläkkeenä saava on velvollinen ilmoittamaan ryhtymisestään työhön, josta saatava ansiotulo on vähintään kansaneläkelain 22 a §:n 1 momentissa mainitun rahamäärän suuruinen. Hänen on ilmoitettava myös ansiotulojen lisääntymisestä, jos ne lisääntyvät niin, että ne ylittävät edellä tarkoitetun määrän. Puolitettua yksilöllistä varhaiseläkettä saavan on ilmoitettava, jos ansiotulot lisääntyvät niin, että eläke olisi kansaneläkelain 22 a §:n 5 momentin mukaan jätettävä lepäämään.

70 §

Ilmoituksessa on oltava eläkkeensaajan täydellinen nimi, henkilötunnus, eläkelaji, eläkkeen määräytymisperusteet, rahamäärä ja aika, jolta eläkettä maksetaan, sekä sellainen eläkkeen vuotuisen korotuksen peruste, joka ei määräydy 1 momentissa mainitulla perusteella.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1139

**Valtioneuvoston asetus
eläkkeensaajien asumistukiasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan 27 päivänä heinäkuuta 1979 annetun eläkkeensaajien asumistukiasetuksen (642/1979) 11 § ja

muutetaan 5 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 887/1982, seuraavasti:

5 §

Eläkkeensaajien asumistukilain 8 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun huomattavan muutoksen katsotaan tapahtuneen, kun:

1) asumistuen saajan vuotuiset asumiskustannukset ovat muuttuneet vähintään 147 euroa; taikka

2) asumistuen määrään vähentävästi vaikuttava vuositulo on noussut vähintään 734 euroa tai alentunut vähintään 367 euroa.

Edellä 1 momentissa mainitut rahamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus on laskettu, ja ne tarkistetaan ja pyöristetään siten kuin eläkkeensaajien asumistukilain 13 §:ssä säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1140

Valtioneuvoston asetus
rintamasotilaseläkeasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan 18 päivänä maaliskuuta 1977 annetun rintamasotilaseläkeasetuksen (271/1977) 3 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 3 §:n 2 momentti asetuksessa 391/1980, sekä

muutetaan 1, 2 ja 8 §, sellaisena kuin niistä ovat 1 § asetuksessa 681/1986 ja 2 § osaksi asetuksessa 495/1988, seuraavasti:

1 §

Rintamalisän ja ylimääräisen rintamalisän hakemisesta, hakijan velvollisuudesta antaa hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellisia tietoja sekä ylimääräisen rintamalisän saajan ilmoitusvelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen (594/1956) 5 luvussa säädetään. Rintamalisää ja ylimääräistä rintamalisää koskevan hakemuksen vastaanottamisesta on vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 68 §:ssä säädetään.

2 §

Sen lisäksi, mitä 1 §:ssä säädetään, rintamalisän hakija on velvollinen esittämään Kansaneläkelaitokselle sotilaspassiin merkityn todistuksen tai sotilaspiirin esikunnan

antaman muun kirjallisen todistuksen siitä, että hänelle on annettu rintamasotilastunnus, taikka selvityksen siitä, että hän on saanut rintamapalvelustunnuksen, rintamatunnuksen tai rintamasotilaseläkelain (119/1977) 9 §:n 3 momentissa tarkoitetun todistuksen. Selvitys voidaan esittää myös oikeaksi todistetulla jäljennöksellä.

8 §

Mitä kansaneläkeasetuksen 22 ja 23 §:ssä säädetään, sovelletaan vastaavasti rintamasotilaseläkelain mukaisten etuuksien kustannuksiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1141

Valtioneuvoston asetus

ulkomaille maksettavasta rintamalisästä annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan ulkomaille maksettavasta rintamalisästä 10 päivänä maaliskuuta 1989 annetun asetuksen (241/1989) 1 § seuraavasti:

1 §

Rintamalisän hakija on velvollinen esittämään Kansaneläkelaitokselle sotilaspassiin merkityn todistuksen tai sotilaspiirin esikunnan antaman muun kirjallisen todistuksen siitä, että hänelle on annettu rintamasotilas-tunnus, taikka selvityksen siitä, että hän on saanut rintamapalvelustunnuksen, rintama-

tunnuksen, veteraanitunnuksen tai ulkomaille maksettavasta rintamalisästä annetun lain (988/1988) 1 §:n 4 momentissa tarkoitetun todistuksen. Selvitys voidaan esittää myös oikeaksi todistetulla jäljennöksellä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1142

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta maatalouden ympäristötuen koulutusmäärärahojen jakamisen täydentämisestä vuonna 2001**

Annettu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa maatalouden ympäristötuen koulutusmäärärahojen jakamisen täydentämisestä vuonna 2001	91/01	29.11.2001	5.12.2001

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tarja Haaranen

N:o 1143

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta toimenpiteistä kasvintuhoojien leviämisen estämiseksi ja hävittämiseksi annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 21 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa toimenpiteistä kasvintuhoojien leviämisen estämiseksi ja hävittämiseksi annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen 21 §:n väliaikaisesta muuttamisesta.....	92/01	29.11.2001	1.12.2001

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Tiina-Mari Martimo